

Undervisningsministeriet: København, den 5. Marts 1917.

I Forbindelse med det i Anmærkningerne til Finanslovsforslagets § 19 A. III. B. 2., Litra g. og k. nævnte Andragende fra Danmarks Realskoleforening om Forhøjelse af henholdsvis Statstilskuddet til Løntillæg til Lærerne ved de private Mellem- og Realskoler udenfor København, Frederiksberg og Gentofte og Statstilskuddet til Fripladser i de nævnte Skoler ansøgte Danmarks Realskoleforening i Juli Maaned d. A. tillige om en Forhøjelse paa 35 000 Kr. af det under Finanslovskonto § 19 A. III. B. 2. b. bevilgede Driftstilskud til de nævnte Skoler, saaledes at disse derigennem kunde sættes i Stand til at forhøje Grundlønningerne til Lærerne.

Ministeriet maatte imidlertid paa dette Tidspunkt formene, at det var vigtigst at opnaa Forhøjelse af Lærerlønningstilskuddet under Konto 2. g. og Fripladstilskuddet under Konto 2. k., og at disse derfor maatte gaa forud.

Da der nu imidlertid er fremkommet et nyt Andragende fra Realskoleforeningen om en yderligere Forhøjelse af de til Skolerne bevilgede Beløb, og det ogsaa paa anden Maade er kommet til Ministeriets Kundskab, at et yderligere Tilskud maa anses for paatrængende nødvendigt, har Ministeriet taget under Overvejelse, hvorledes en saadan Forhøjelse kan søges mest formaalstjenligt. Heller ikke nu mener man, at en Forhøjelse af det egentlige Driftstilskud, saaledes som dette bestemmes efter Lov af 2. Maj 1902, kan siges at være det mest paatrængende nødvendige, og man nærer paa den anden Side Betænkeligheder ved for Tiden at foreslaa en yderligere Forhøjelse under Konto 2. g.

Derimod maa man anse det for i høj Grad ønskeligt at have et Beløb til Raadighed til Fordeling blandt Skolerne med det Formaal at hjælpe dem til at kunne opretholde og forbedre Grundlønningerne, idet man maa anse det for rigtig, at en Ordning og Regulering af Grundlønningerne ved Skolerne gaar jævnsides med Forhøjelsen af Statens direkte Tilskud til Lærerlønningerne. Ministeriet er ved sin Undersøgelse af Sagen kommet til det Resultat, at den Minimalløn, som Skolerne ved egen Hjælp gennem Skolepengene o. a. kan yde, i mange Tilfælde ikke kan sættes højere end gennemsnitlig 30 Kr. aarlig pr. ugentlig Undervisningstime, d. v. s. 1 080 Kr. aarlig for fuldt Timetal, og at dette navnlig under den nuværende Dyrtdid maa være utilstrækkeligt selv for de yngre Lærere, der for øvrigt ogsaa som Regel vil være lønede en Del under den nævnte Gennemsnitløn, og at det derfor særlig er paa dette Punkt, at Statens Hjælp er paakrævet.

Man gaar ud fra, at det paagældende Tilskud bør være en Opmuntring for Skolerne til — eventuelt i Forbindelse med en Forhøjelse af Skolepengene — at forhøje Lærerlønningerne saaledes, at de naar over den anførte Gennemsnitsminimalløn.

Det heromhandlede Tilskud tænker man sig derfor ogsaa fordelt mellem de Skoler, hvis Lærerlønninger overstiger 30 Kr. aarlig pr. ugentlig Undervisningstime for Skoler med indtil 100 Elever, stigende for Skoler med større Elevantal efter de samme Regler, som anvendes ved Fordelingen af Tilskuddet i Henhold til Lov af 2. Maj 1902, saaledes at hver Skole af det Beløb, der udbetales i samlet aarlig Løn til de her omhandlede Lærere udover Minimallønnen, faar refunderet indtil $\frac{2}{3}$, dog ikke over 300 Kr.

Efter foretagen Beregning maa en Bevilling til det anførte Øjemed have en Størrelse af mindst 20 000 Kr.

I Henhold til foranstaaende skal Ministeriet anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1917—18 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 19 A. III. B. 2. Nyt Litra efter k.

Til de under Litra b. nævnte Skoler til Opretholdelse og Forbedring af Lærernes Grundlønninger, ekstraordinært.... 20 000 Kr.

S. KEISER-NIELSEN.